

A Szimfónia Nyugdíjas Egyesület hírlevele

2014. április 2/4

3770 Sajószentpéter, Sport u. 14-16. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

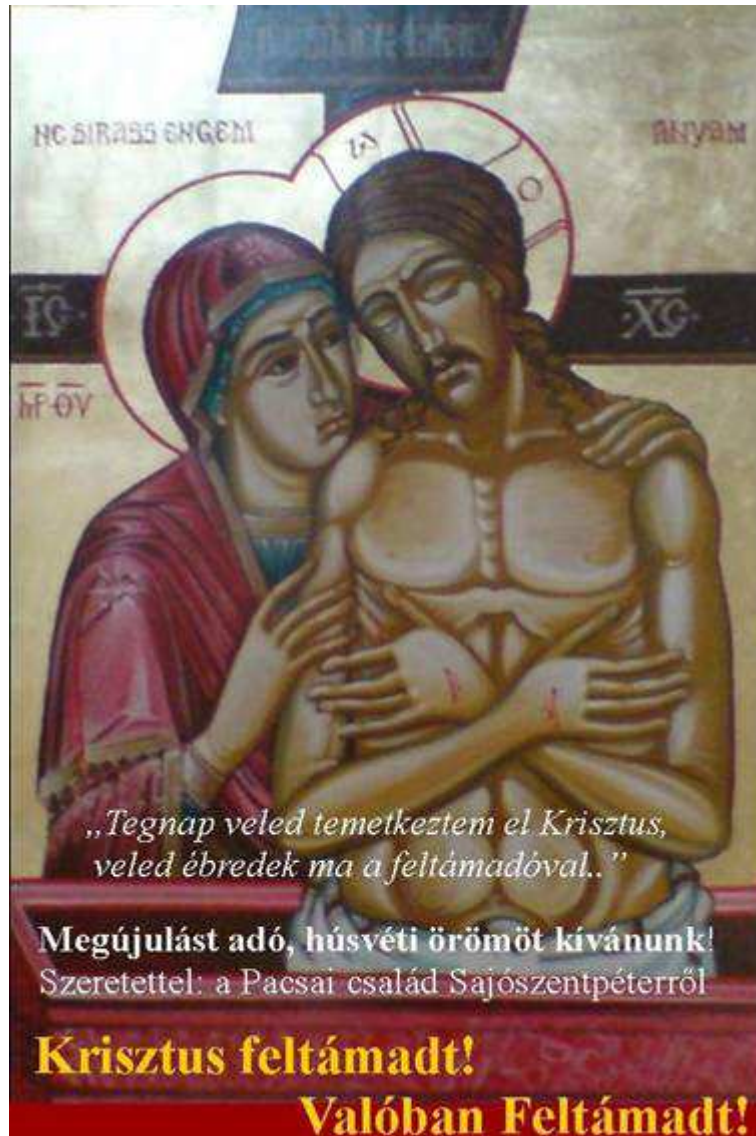
Ferenc pápa homíliája

*Isten népének türelme, amely hittal viseli el az élet mindennapi
megpróbáltatásait: ez viszi előre az egyházat*

Szent Márta-házban bemutatott szentmisén Ferenc pápa az első olvasmányt kommentálva megállapította: a türelem nem beletörődést jelent. Szent Jakab levelében ezt olvassuk: „Mindig örömmel tartásotok, testvéreim, ha különféle kísértésbe estek, hiszen tudjátok, hogy a hitetek megpróbálása békétűrést szerez” (Jak 1,1-11). Úgy tűnik, mintha arra szólítanának fel bennünket, hogy váljunk fakírokká, de nem erről van szó.

A türelem, a megpróbáltatások elviselése, azok a dolgok, amelyeket nem akarunk, megérlelik életünket. Aki nem türelmes, az rögtön mindent, azonnal akar. Aki nem ismeri a türelemnek ezt a bölcsességét, az egy szeszélyes ember, olyan, mint a gyermekek és soha nem elégedett semmivel. Az az ember, aki nem türelmes, nem növekedik, megáll a gyermekes szeszélyeknél, nem tudja, hogyan nézzen szembe az élettel: vagy ezt, vagy semmit – ez az állásfoglalása. Ez az egyik kísértés: szeszélyessé válni.

A türelmetlen emberek másik kísértése a mindenhatóság. Mindent akarnak és azonnal. Ez történt a farizeusokkal, akik jelet kértek Jézustól: látványosságot, csodát akartak. Összetévesztik Isten működését egy varázslóéval. Isten nem varázslóként működik, van egy sajátos módja annak, hogy hogyan halad előre. Ez Isten türelme. Ő is türelmes. Minden alkalommal, amikor a kiengesztelődés szentségéhez járulunk, himnuszt énekelünk Isten türelméhez! Az Úr mennyi türelemmel hordoz bennünket a vállán, milyen nagy türelemmel! A keresztény élet haladjon a türelemnek ezen a zenéjén, mert ez volt apáink zenéje, Isten népének a zenéje, azoké, akik hittek Isten Szavának, akik követték a paran-

csolatot, amelyet az Úr adott Ábrahám atyánknak: „Járj előttem és légy tökéletes” (vö. Ter 17,1).

Isten népe – utalt a Zsidókhoz írt levélre a pápa – sokat szenvedett, üldözték, megölték őket, de abban az örömben volt részük, hogy távolról megpillanthatták Isten ígéreteit. Ezzel a türelemmel kell rendelkezünk a megpróbáltatásokban: egy felnőtt türelmével, Isten türelmével, aki vállán hordoz bennünket. Ez a mi népünk türelme.

Milyen türelmes a mi népünk! Még ma is! Amikor a plébániákra megyünk és találkozunk a szenvedőkkel, azokkal, akiknek problémáik vannak, akiknek gyermeke fogyatékkal él, vagy betegek, de mennek előre türelemmel az élet útján. Nem kérnek jeleket, mint ezek a farizeusok a mai evangéliumban. „Adj nekünk egy jelet!” – mondták. Nem, ezek az emberek nem kérnek, de felismerik az idők jeleit. Tudják, hogy amikor a fügefa virágzik, megérkezik a tavasz. Azonban a mai evangéliumban szereplők türelmetlenek. Jelet akartak, nem ismerték fel az idők jeleit, és ezért nem ismerték fel Jézust.

A pápa homíliája végén dicséretét fejezte ki: „a mi népünk, a mi embereink szenvednek annyi minden miatt, de nem veszítik el a hit mosolyát, amely a hit öröme. Ezek az emberek, a mi népünk, plébániáinkon, intézményeinkben – sokan vannak – ők viszik előbbre az egyházat a mindennapok életszentségével”. „Testvéreim, mindig örömmel tartsátok, ha különféle kísértésbe estek, hiszen tudjátok, hogy a hitetek megpróbálása békétűrést szerez. A békétűrés pedig tökéletességre viszi a tetteket, hogy minden fogatkozás nélkül tökéletesek és feddhetetlenek legyetek” (Jak 1,2-4) – idézte ismét az első olvasmány szavait Ferenc pápa, majd így fohászkodott: „Az Úr adja meg mindannyiunk számára a türelmet, az örömteli türelmet, a türelmet a munkában, a béke türelmét, adja meg Isten türelmét, azt, amelyikkel Ő rendelkezik és adja meg nekünk hűséges és példamutató népünk türelmét”.

A Vatikáni Rádió honlapjáról

– ♪ –

Böjt vége felé...

Az atyáink gyakran beszélnek a böjtről, hogy a gyümölcsök és a zöldségek hasznosabbak az embernek. Elítélik a falánkságot, meg a nehéz ételek fogyasztásával járó élvezeteket. Az ételeink legyenek egyszerűek, ne foglalkozunk velük túl sokat. Hangsúlyozzák a nehezen emészthető, zsíros ételek ártanak a testnek, s ezáltal a léleknek is. „Nézzétek a báránykát, amelyik fűszálat eszik, és milyen nyugodt! Ezért mondják, hogy szelíd, mint a bárány.” Nem az étel ami teremti a jó életkörülményt, hanem a Krisztusban való élet biztosítja a jó egészséget. A böjthöz viszont hitre van szükség. Ha Isten iránti szeretetből tesszük, könnyű megtenni, ami lehetetlennek tűnik. Aki legyőzi a falánkságot,

önfegyelemre tesz szert. Most sokan élnek vegetáriánus életmódot nem vallási böjt szempontjából, mert úgy gondolják, használ az egészségüknek.

Pacsai János

Az emberi lélek ellenkezése az Egyházzal kapcsolatban

Mit tegyünk amikor visszahőköl a lelkünk az Egyháztól, amikor látjuk, hogy mások is elfordulnak Istentől, az Egyháztól, mert nem tudják elviselni a másoktól rájuk nehezedő nyomást, legyen az külső vagy belső. A nyomás, a kényszer miatt az ember nemcsak ellenkezik az Egyházzal, hanem egyáltalán nem is akarja, nem terem gyümölcsöt, csak azért teszi meg, mert az Egyház parancsai előírják, a lelkiatya tanácsolja. Amikor csak formálisan teljesítjük ezeket a parancsokat, nem szolgál a javunkra. Amikor kényszerből mondunk valamit, kis idő múlva elszomorodunk, abbahagyjuk. Az egyházi életünk ne szorongásból és kényszerből álljon, hanem a szépségen keresztül fedezzük fel és gyönyörködünk Isten jelenlétében. Vágyakozunk utána, örüljünk neki, hiszen ez az Istennel való beszélgetés alapja. Mindig ugyanazt hallgatni van értelme, mert egyre közelebb kerülünk a Titokhoz, ami Isten és ember találkozása. Az ördög sok csapdát és kísértést állít, hogy elérje, hogy ne menjünk a templomba, ne figyeljünk az istentiszteleteken. Mi mindent veszíthetünk, mikor örömtelenül, békétlenül távozzunk a templomból! Istennek színtere a lelkünk, a léleknek ez az ereje kihat a környezetünkre. Tiszta életünkkel és imáinkkal segítjük az Egyházat, hogy az ember összes nyomorúságán segíteni tudjon. A test követi a lelket, és ő maga is gazdagodik. A lélekben béke, nyugalom költözik, az egész test jól működik: vérkeringés, emésztés, mind-mind jól működik. Ha mindent Isten iránti imádatból, szeretetből végzünk, lelkünk eléri az imádatot, megtelik örömmel, ezáltal megnyugszik és megbékél. Isten azt akarja, hogy mindent, amit érte teszünk „teljes lelkünkéből és teljes szívünkéből” tegyük (Lk 10,27).

Pacsai János

Bármikor kezdetjük az új életet...

Amikor véget ér majd a húsvéti vendégség, akkor visszaáll az élet a régi- normális kerékvágásba. De felfogjuk-e nagyhéten, hogy többé nincs normális kerékvágás, amióta Jézus „szomorú volt mindhaláláig” és meghalt a kereszten. Bizony a normális emberek kiáltják: feszítsd meg, a normális emberek köpködték le, és szegeztek keresztre. Normális világ jobban szerette a sötétséget, mint a világosságot. Jézus halála visszavonhatatlanul elítélte a normális életet. „Most itt van az új élet a világ fölött” (Jn12,31) Jézus húsvétja azt jelenti, végét járja ez a világ. A végidőkben élünk. Nekünk nyújtott esemény, mely feltárja magát, hogy időnk és életünk a végét járja és **Krisztusban új életet kezdetünk.**

Pacsai János